

XA CÁCH

Thương về mẹ Việt Nam

Sáng hôm ấy,
Lòng ta như sát muối
Dạ ngổ ngang,
Và lệ ướt hoen mi
Giã mẹ già
Ta cất bước ra đi
Lòng đau sót cho cảnh đời lữ thứ
Biết làm sao ? Quê hương giờ, đã thú
Đang xéo giày, đang gặm rú, xé, nhai
Và người dân như một lũ khổ sai
Sống vất vưởng trong chuỗi ngày nô lệ

Giã từ em,
Lòng ta như sát khế
Bỏ gia đình
Đi tìm nghĩa tự do
Bước chân ra
Hồn tê điếng, đại khờ
Chẳng còn biết là mơ hay là thực
Bỏ lại em
Trong cảnh đời tù ngục
Ta đau buồn vì bất lực, ôi chao !
Nhìn quê hương
Ta nức nở nghẹn ngào
Thế là hết
Từ đây xa cách mãi

P.ĐAN HÀ



ĐỢI CHỜ

*Chờ em trước sân ga
Trong chối chạn nắng hạ
Tàu qua rồi tàu qua
Nhưng sao em chưa đến*

*Đường tàu nhiều lối rẽ
Em đi có nhầm không?
Tình người nhiều trắc trở
Hay em đã đổi lòng?*

*Chiều tàn chim về tổ
Sân ga buồn tiêu sơ
Sợ rằng em sẽ đến
Nên anh vẫn đứng chờ.*

Trần Minh Ngọc